

Waddenexpeditie ONJ Club 2010

28 juni t/m 2 juli

Door Heleen Spijkermans-Buijtelaar

Op zondagavond 27 juni verzamelden zeven ONJ boten zich in de recent opgeleverde passanten-haven Willemsoord in Den Helder. Aan boord 12 watersportliefhebbers die zich opmaakten voor een spannende en leerzame vakantie week onder deskundige leiding van oud marineman Walter Linden. De expeditie, die wordt georganiseerd door het Watersportverbond, startte maandagochtend met een kennismakingsbijeenkomst op het fraaie, antieke museumschip De Schorpioen met daarna een rondleiding. 's Middags stond een theorieles op het programma want de Waddenzee bevaren is niet iets wat je onvoorbereid moet gaan doen. We kregen alles te horen over stromingen, waterstanden, betonning, pijlpunten en getijden.

Opdracht was om voor de oversteek de volgende dag in kaart te brengen wat ons qua natuurverschijnselen te wachten stond. En er werd gecheckt: hadden we reflectoren, reddingsvesten, alarmvuurpijlen en een goed werkende kompas en dieptemeter? Geen los servies in de kajuit? 's Middags waren we vrij en konden we Willemsoord bewonderen. Het gebied werd in 1822 gebouwd als beschermde lig- en herstelplaats voor de oorlogsvloot. Dit op initiatief van de Franse keizer Napoleon Bonaparte en in opdracht van Koning Willem I, zo hoorden we van Walter. Het indrukwekkende complex - in totaal 40 ha - was tot 1993 in gebruik bij de Koninklijke Marine. Inmiddels is het een Rijksmonument met fraai gerestaureerde gebouwen. Er bevinden zich naast de jachthaven zowel trendy als knusse horecabedrijven, een bioscoop, een casino, diverse musea, een Kunsthal en vele kleine hippe aan kunst gelieerde bedrijfjes. Er worden veel evenementen georganiseerd en tijdens ons verblijf in Den Helder was er Het Historisch Weekend met o.a. een show van klassieke auto's en optredens van artiesten. Een interessant gebied met veel potentie waar naar mijn mening te weinig bekendheid aan wordt gegeven door de gemeente en de plaatselijke VVV. Zelfs de diverse websites van Den Helder geven hier pas na lang zoeken nogal ongestructureerd informatie over. Ze zouden eens op bezoek moeten gaan bij hun collega's in Rotterdam die met o.a. het gebied rondom Hotel New York een hot spot van allure hebben gecreëerd.

De volgende dag wederom een bezoek aan het ramschip De Schorpioen en na de koffie met appeltaart kregen we, in de educatieve ruimte van het Marine museum, instructies over zeekaarten en boekwerken. Vroeg in de middag vertrokken we uit de haven richting Razende Bol, een prachtig natuurgebied voor de kust van Texel. De Zeedoksluis door was de eerste krachtmeting, helemaal soepel verliep dat niet. Chaotisch maar leerzaam, oordeelde Walter later. Hij liet ons heerlijk modderen maar hield ons, in de door de Marine beschikbaar gestelde supersnelle RIBoat (Rigid Inflatable Boat) nauwlettend in de gaten. En dat samen met Marinestuurman Panos Mihoglu. Ons kon dus niets gebeuren. Het regende en het waaide flink dus de eerste vuurdoop was een feit maar tegen de tijd dat we de Razende Bol naderden brak de zon door. Het was er prachtig. Zeehonden lagen te luiëren en aalscholvers droogden hun enorme vleugels in de wind. Daarna koersten we richting Molengat om daarna weer terug te varen richting Den Helder. Via pijlpunt de Lange Jaap - de vuurtoren van Den Helder - vonden we de juiste boeien en kwamen weer veilig in Willemsoord aan. In de nabespreking kregen de bemanningsleden complimenten van onze instructeur Walter. Hij was tevreden op wat schoonheidsfoutjes na en prees het feit dat we niet klakkeloos de voorste boot volgden maar zelf onze koers kozen. Slechts één boot liep vast en werd met behulp van de RIB weer vlot getrokken. Na aankomst haastten we ons naar het Reddingsmuseum alwaar Walter in de vroege avond een rondleiding voor ons had georganiseerd. Nee, een boekje lezen 's avonds was er voor de meesten niet bij. We wilden eten en slapen.

Op woensdagochtend 8.30 uur vertrokken we via de Zeedoksluis naar de Koninklijke Marine Jacht Club. Dankzij de goede instructies ging de sluisgang ditmaal perfect. In de jachthaven kregen we een interessante rondleiding en presentatie van vrijwilligers van de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij. We waren onder de indruk en de mensen die geen lid waren schreven zich acuut in. Elke watersporter zou "Redder aan de wal" moeten zijn, aldus Walter. Daarna mochten we mee met de reddingsboot Joke Dijkstra. Een spectaculaire tocht, met 2 x 1000 PK waterstraalaandrijving, die nog spannender werd toen de schipper de boot met volle vaart tegen de bakboordzijde van de veerpont naar Texel zette. Een demonstratie van pure vakmanschap! In de late ochtend koersten de zeven ONJ's richting Het Kuitje in het Marsdiep. De smalle kreek was voorzien van takkenbossen (steekbakens) die door de manier waarop ze bijeenbonden waren posities aangaven. Kun je tonnen nog enigszins 'afsnijden', staken dien je strikt te volgen anders loop je onherroepelijk vast, leerde Walter ons. Toen richting Texel alwaar we na een voorspoedige tocht aankwamen in de haven van Oudeschild. Er volgde nog een evaluatie op één van de boten, glaasje wijn erbij, helemaal goed. We kregen nog wel de opdracht om voor de volgende dag een route te bepalen om naar Den Oever te varen.

Donderdagochtend werden we om 10.00 uur in het havenkantoor van Oudeschild verwacht. We bespraken de gekozen route met Walter en verlieten om 11.00 uur de haven van Texel en via de Dove Balg en vervolgens langs de Afsluitdijk gingen we richting Den Oever. We hadden stroom mee en wind tegen en dat betekende veel deining en golfslag. We vaarden eigenlijk te hard met als gevolg dat het water behoorlijk over de boten klotste. Een stoere tocht met veel buiswater. We kregen een mooi plekje in de rustig gelegen Marina Haven in Den Oever. Boodschappen doen was hier een probleem want een winkeltje is er niet en naar het dorp lopen kost je een uur. De vlakbij gelegen Palingrokerij bood uitkomst want ze verkochten ook broodjes kaas die de vrouw des huizes 's ochtends langs kwam brengen. Na de evaluatie met Walter aten we met z'n allen op het fraaie terras van restaurant de Dikke Bries en genoten we van de zonsondergang.

De laatste dag was aangebroken. We vertrokken, na het palaver, weer naar Den Helder. Bij aankomst besloten een tweetal boten nog door te stomen naar De Razende Bol want er waren mensen aan boord die nog meer zeehonden wilden zien. Het 'noodlot' sloeg toe op de terugweg daar één van de boten problemen kreeg met zijn roer en stuurlaars raakte. Hij werd netjes opgepikt door de bemanning van de andere ONJ en naar de haven gesleept. En dit bewees maar weer eens het gelijk van Walter die adviseert om vooral met meerdere boten op pad te gaan. De afspraak om voetbal te gaan kijken liep hierdoor wat vertraging op (Nederland - Brazilië) maar bij binnenkomst van de Koopvaardersschutsluis hoorden we een enorm kabaal van sloopstoeters. Jawel, Nederland had gescoord! Het afscheidsdiner vond plaats in het restaurant van de Koninklijke Marine Jacht Club en er werd teruggeblikt op een fantastische week, zowel qua organisatie, het weer als de groepssamenstelling. Walter werd uitgebreid in het zonnetje gezet en zegde toe beschikbaar te zijn voor nieuwe tochten. Dank ook voor stuurman Panos en Paul, die Walter deze week op alle fronten bijstonden. Tot slot nog een compliment voor Kees en Nora Mout, de initiators van deze speciale ONJ week. (zie www.mijnonj.nl)

Wat reacties:

Pierre Spijkermans (Daruma): *'Een geweldige week. De werkwijze van Walter is perfect. Hij instrueert en laat je vervolgens zelf je gang gaan. Daar leer je het meeste van. En zoals Walter steeds zei, er zijn geen domme vragen, alleen domme antwoorden. We konden dus voor alles bij hem terecht.'*
Heleen: *'Verleden jaar stonden we op het punt om de oversteek van Makkum naar Vlieland te maken. Gelukkig begon het hard te waaien dus ging het niet door. Ik zag er tegenop daar het voor ons onbekend terrein was. Maar deze week heb ik me geen moment angstig gevoeld. Integendeel. De hele week goede begeleiding en een snelle reddingsboot in de buurt, wat wil je nog meer. Ik heb genoten!'*

Bert en Treske Strengholt (Koppelduiker): *Ondanks het feit dat wij de Waddenexpeditie in 2009 ook al hadden bijgewoond, hebben we geen moment geaarzeld om ook voor de editie van 2010 weer in te schrijven, vooral nadat wij hadden vernomen dat er uitsluitend ONJ boten aan zouden deelnemen. Een echt onderonsje dus. We hebben met geestverwanten veel ervaringen en know-how kunnen uitwisselen. De Waddenexpeditie is voor elke bezitter van een motorboot een regelrechte aanrader.*

Miriam en Dick Granneman (Roer om): *Onze ervaring met het varen op de Waddenzee is dat je nu aardig weet hoe je met de getijden, stroming, wind en betonning moet omgaan. Hierdoor is de "drempel genomen" om eens een Waddeneiland aan te kunnen doen. Pleziervaren op de Waddenzee (en het IJsselmeer) is meer geschikt voor zeilboten. Dat bleek ook wel uit onze waarneming, veel*

motorboten als de onze hebben wij op de Waddenzee en IJsselmeer niet gezien. Dat neemt niet weg dat we van Walter veel geleerd hebben, daardoor (... wat ons betreft) een stuk zelfvertrouwen hebben verkregen, toepasbaar op de binnenwateren.

Henk de Wildt samen met kleinzoon Gabiël Wempe (Wildtzang): We hebben genoten van de ontspannen week, waarin (voor ons) veel theorie herhalingen vanuit resp onze eigen zeilervaringen en instructeurdiploma. Maar de praktijk met een motorboot op het wad is anders! Als zeiler heb je een grondige angst voor ondiepten, en blijf je angstvallig in de bebakende geulen. Als motorbootvaarder met deze geringe diepgang moet je die angst overwinnen. Ook hebben we geleerd dat de post Den Helder op kanaal 62 eigenlijk voortdurend stand-by is. Dat geeft zelfvertrouwen. Dank aan Walter, die op een ontspannen manier er een leerzame en gezellige week van heeft gemaakt. Een aanrader voor ander ONJ-leden!

Bert en Patricia van Steen (Orso Grigio): Deze waddenexpeditie o.l.v. Walter Linden is een absolute aanrader. Het echte vakantiegevoel in combinatie met het zelf aan den lijve ondervinden wat goed zeemanschap nu echt inhoudt. Uitstekend georganiseerd. Veel variatie gedurende de week en aandacht voor veiligheid. Het heeft ons het vertrouwen gegeven om op groot water er nu zelf op uit te trekken, wel het liefst met wat andere boten in de omgeving (wij waren nl. de boot met roeraverij!). De bonus was wat ons betreft het aangename reisgezelschap en de crew (Walter, Panos en Paul). Wat ons betreft volgend jaar weer!

Kees en Noor Mout (Dorus): Niet ieder van ons had even veel ervaring in het manoeuvreren in sluisen. Maar Walter zag alles en voorkwam op tactvolle en behendige manier enkele calamiteiten, zoals het bijna tegen de sluisdeur aanvaren bij het laveren door het kolkende sluiswater. "Doen is leren" was het devies van Walter, die altijd nuchter en zonder verwijten liet zien hoe het moest, wat ons zelfvertrouwen sterkte. Ook de instructie-uren van Walter droegen daaraan bij. Wat op ons de meeste indruk maakte was het licht boven de Wadden, opaal en transparant door wolkenflarden heen, steeds wisselend van kleur en sfeer. En die echte zeedeining. Het "ruime sop kiezen" kreeg ineens inhoud. Af en toe de brave hondkop van een zeehondje naast de boot was een roerende ervaring. Het gezelschap was prima en de borrels de maaltijden 's avonds in wisselende combinaties buitengewoon gezellig. Het was een echte feestweek.

Link naar het picasawebalbum:

<http://picasaweb.google.nl/FotoalbumMijnONJ/Waddenexpeditie2010#>